

prima instanță - (Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău) O. Cernei
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Galina Stratulat
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dljanschi Elic în interesele lui Petrov Andrei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Petrov Andrei împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Sănătății, Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Burlac Oxana și Guvernul Republicii Moldova, cu privire la constatarea violării dreptului la valorificarea proprietății intelectuale, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prin tergiversarea și neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile și la un recurs efectiv, constatarea culpei în distrugerea originalelor documentelor, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Petrov Andrei și menținută hotărârea Judecătoriai Buiucani, municipiul Chișinău din 07 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La 28 octombrie 2010, Petrov Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, Ministerului Sănătății, Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Departamentului de executare și Oficiului de Executare Centru, solicitând:

- constatarea violării dreptului la valorificarea proprietății intelectuale, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prin tergiversarea și neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile și la un recurs efectiv;

- constatarea culpei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în distrugerea originalelor documentelor prezentate pentru înregistrarea preparatului „Pimi-stimulin-3” și pentru admiterea preparatului „Pimi-stimulin-6” la investigațiile clinice și ca urmare a împiedicării valorificării proprietății intelectuale;

- încasarea de la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și/sau Guvernul Republicii Moldova a prejudiciul material în mărime de 322 024 dolari SUA,

ce constituie valoarea brevetului de invenție ne valorificat, 25 000 000 dolari SUA venitul ratat și prejudiciul moral în mărime de 250 000 lei. (Vol. I, f.d. 3-6)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că timp de 40 ani a lucrat asupra elaborării produselor medicamentoase fitoterapeutice - „Pimi-modulin” în 24 de fracții, care au un larg spectru de aplicare în medicina umană, și este autorul procedurii de preparare a produsului medicamentos fitoterapeutic-imunomodulator „Pimi-stimulin-3”, fapt confirmat prin brevetul de invenție MD nr. 1485G2, eliberat de Agenția de Stat pentru Protecția Proprietății Intelectuale.

Conform raportului de evaluare a proprietății intelectuale – valoarea brevetului de invenție MD nr. 1485G2, până la implementarea în practica medicală a fitopreparatului „Pimi-stimulin-3”, constituie 322 024 dolari SUA, iar cheltuielile reale depășesc suma de 600 000 dolari SUA.

Susține că în baza cererii personale și a dosarului de autorizare, care conținea Monografia farmaceutică temporară, Autorizația procedurii de fabricație, Licența de producere, Autorizația sanitară, Instrucțiunea de administrare, Macheta ambalajului, documentația privind rezultatele testărilor preclinice și clinice, dosarul clinic și toxic, depuse la Institutul Național de Farmacie, la 25 iunie 1999, Ministerul Sănătății a eliberat certificatul de înregistrare nr. 4155 a produsului „Pimi-stimulin-3”, soluție injectabilă 2 ml, fitopreparatul fiind acceptat spre producere de către SA „Farmaco” și respectiv spre administrare pe teritoriul Republicii Moldova.

La 01 februarie 2000 a mai depus la Institutul Național de Farmacie o Monografia farmaceutică temporară a preparatului „Pimi-stimulin-6” pentru admiterea lui la investigațiile clinice, însă cererea a fost lăsată fără examinare, iar ulterior s-a stabilit că și aceste documente s-au pierdut.

În anul 2001 SA „Farmaco” a produs 11 mii de fiole de „Pimi-stimulin-3”. În cadrul încercărilor clinice și în practica medicală „Pimi-stimulin-3” sa dovedit a fi un medicament foarte eficient pentru tratarea mai multor maladii.

Este unicul preparat în lume care sporește numărul trombocitelor în sânge și ca urmare, în perioada 2001-2003, pe piața farmaceutică din Republica Moldova și țările CSI a sporit considerabil solicitarea preparatului din care considerente Congresul Național a Imunologilor, Alergologilor și Imunoreabilitologilor i-a recomandat continuarea cercetărilor asupra eficacității diferitor fracții ale preparatului.

A mai menționat că în activitatea de elaborare a fitopreparatului a colaborat permanent cu CȘP „Ecologhia” din orașul Odessa, în baza contractului din 01 iulie 1992, care la 11 octombrie 2000 a comandat producerea, garantând atât finanțarea producerii cât și procurarea ulterioară a 50 mln. fiole de „Pimi-stimulin-3” pentru comercializare în țările CSI. Potrivit prevederilor contractului CȘP „Ecologhia” s-a obligat să-i achite câte 50 cenți SUA, astfel venitul ratat conform contractului constituia 25 mln. dolari SUA, venit care ar fi putut fi realizat atât de SA „Farmaco” cât și bugetul de stat, totodată CȘP „Ecologhia” a asigurat finanțarea testărilor clinice și de laborator ale preparatului „Pimi-stimulin-3” la 25 de persoane ce suferă de HIV/SIDA.

Indică reclamantul că în acest scop a înființat un laborator de producere a fitoconcentratului „Pimi-stimulin-3” și „Pimi-stimulin-6” în satul Fîrlădeni raionul Căușeni, a arendat terenuri agricole pe care a recoltat în condiții ecologice pure plantele ce constituiau materia primă, investind în aceasta muncă, efort și surse enorme.

În aceeași perioadă, în colaborare cu SA „Farmaco”, a fost elaborată și prezentată la Institutul Național de Farmacie Monografia farmaceutică permanentă a preparatului „Pimi-stimulin-3”, însă când a inițiat încheierea contractului cu SA „Farmaco” pentru producerea a 50 mln. fiole de „Pimi-stimulin-3” s-a constatat că din dosarul preparatului, care se păstra la Agenția Medicamentului, au dispărut documentele originale și anume Regulamentul tehnologic și Monografia Farmaceutică, iar în lipsa acestora producerea este imposibilă.

Astfel, indică reclamantul Petrov Andrei că în urma explicațiilor cerute de la directorul Agenției Medicamentului referitor la dispariția documentelor, acesta i-a declarat că producerea preparatului va fi reluată doar în cazul în care îl recunoaște în calitate de coautor și îi cedează 50% din venitul ce va fi obținut de la comercializarea medicamentului, fapt ce denotă că acesta cunoștea despre contractul ce urma a fi încheiat cu CȘP „Ecologia” și intenționat a tăinuit documentele.

Afirmă că după respingerea condițiilor impuse, în lipsa documentelor dispărute, a devenit imposibilă încheierea contractului de producere a 50 mln. de fiole de „Pimi-stimulin-3” și s-a încetat complet producerea preparatului și aplicarea lui în clinica practică cu doi ani înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de înregistrare a „Pimi-stimulin-3”, iar adresările către conducerea Institutului Național de Farmacie și alte organe de stat privind restabilirea documentației au fost lăsate fără nici o reacție, fiindu-i expediate răspunsuri formale.

La fel susține că la 15 martie 2004, cu cel mult trei luni până la expirarea termenului de valabilitate a certificatului nr. 4155, a acționat conform prevederilor Regulamentului cu privire la înregistrarea medicamentelor și produselor de uz medical în Republica Moldova, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 179 din 28 iulie 1999, depunând la Institutul Național de Farmacie cerere privind reautorizarea fitopreparatului însoțită de declarația lui în formă scrisă precum că componenta produsului „Pimi-stimulin-3” nu a suferit careva modificări, ce constituiau documente suficiente pentru reautorizarea preparatului pentru o perioadă de cinci ani, însă cererea a fost respinsă, fapt ce la determinat să se adreseze în instanța de judecată.

Astfel, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2005 au fost recunoscute ca ilegale acțiunile funcționarilor din cadrul Institutului Național de Farmacie, fiind prelungit termenul de reînregistrare a preparatului „Pimi-stimulin-3”.

A fost obligat Institutul Național de Farmacie să examineze cererea lui Petrov Andrei din 15 martie 2004 în conformitate cu Regulamentul aprobat prin ordinul nr. 344 din 18 noiembrie 2004, cu comunicarea rezultatelor examinării cererii privind admiterea preparatului „Pimi-stimulin-6” la investigațiile clinice.

S-a încasat de la Institutul Național de Farmacie în beneficiul lui prejudiciul moral 5 000 lei.

Menționează reclamantul Petrov Andrei că la pronunțarea hotărârii instanța de judecată nejustificat a aplicat retroactiv prevederile unui Regulament, aprobat ulterior depunerii de către el a cererii de reautorizare, însă el nu a contestat hotărârea judecătorească care a devenit irevocabilă și executorie, iar titlurile executorii au fost remise spre executare silită la Oficiul de Executare Centru a Departamentului de Executare, însă până în prezent hotărârea judecătorească nu a fost executată din motiv că pârâții și executorul judecătoresc îi impun condiții pentru reautorizarea preparatului de a prezenta întregul pachet de documente reactualizat.

Consideră că cerințele funcționarilor din cadrul Agenției Medicamentului și Departamentului de Executare sunt ilegale și abuzive, deoarece contravin prevederilor Regulamentului despre înregistrarea medicamentelor și produselor de uz medical în Republica Moldova, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 179 din 28 iulie 1999, în vigoare la data depunerii cererii de reautorizare, potrivit cărora prelungirea termenului înregistrării în cazul rămânerii intacte a preparatului medicamentos are loc fără prezentarea unor documente suplimentare.

La fel și Regulamentul privind procedura de autorizare de punere pe piață a produselor medicamentoase și a altor produse de uz uman, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 344 din 18 noiembrie 2004 stipulează în mod expres că în cazul în care produsul medicamentos nu a suportat modificări în componență, a parametrilor de calitate specificate în metodologia de control, precum și dacă produsul nu a avut cazuri de rebutare, reautorizarea se dispune în baza documentelor prezentate la autorizarea anterioară, astfel Agenția Medicamentului a fost obligată să asigure păstrarea documentelor și este responsabilă de restabilirea lor în caz de pierdere.

Totodată, deși preparatul „Pimi-stimulin-3” a fost exclus din Nomenclatorul de Stat al Medicamentelor, iar producerea și administrarea acestuia pe teritoriul Republicii Moldova nu a mai fost autorizată, în perioada 2005-2007, cu susținerea Ministerului Sănătății, au fost apărute trei disertații de doctorat privind metodologia de tratare a diferitor maladii cu acest preparat în fața Consiliului Național pentru Acreditare și Atestare.

De asemenea, reclamantul Petrov Andrei menționează că prin acțiunile funcționarilor din cadrul autorităților, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv garantate de Constituția Republicii Moldova, art. 6 și 13 ale Convenției Europene a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiindu-i cauzate prejudicii materiale exprimate prin imposibilitatea valorificării proprietății intelectuale - brevetului de invenție, valoarea căruia constituie 322 024 dolari SUA și 25 000 000 dolari SUA venitul ratat, cât și prejudiciu moral estimat în mărime de 250 000 lei, exprimat prin suferințe, umilințe, înjosiri și stres continuu.

A mai invocat reclamantul că urmare a imposibilității realizării altor contracte, zădărnicierea testărilor clinice și de laborator ale preparatului la tratarea maladiei HIV SIDA i-a fost violat dreptul garantat de art. 1 al Protocolului nr. 1 la CEDO.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14 februarie 2014 a fost respinsă cererea lui Petrov Andrei privind repunerea în termenul de înaintare a cererii de chemare în judecată, fiind respinsă ca depusă cu omiterea termenului de prescripție acțiunea depusă de Petrov Andrei împotriva Guvernului Republicii Moldova, Ministerului Sănătății al Republicii Moldova, Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Departamentului de executare și Oficiului de Executare Centru cu privire la constatarea violării dreptului la valorificarea proprietății intelectuale, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prin tergiversarea și neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile și la un recurs efectiv, încasarea prejudiciului material și moral. (Vol. II, f.d. 225-235)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iulie 2014 a fost admis apelul declarat de Petrov Andrei, s-a casat hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14 februarie 2014, fiind emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată. (Vol. III, f.d. 46-57)

Prin decizia Curții Supreme de Justiție Chișinău din 24 decembrie 2014 a fost admis recursul declarat de către Petrov Andrei, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iulie 2014 și hotărârea Judecătoriei Buiucani, Chișinău din 14 februarie 2014, cu restituirea pricinii la rejudicare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău. (Vol. III, f.d. 76-83)

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015, pricina civilă a fost primită spre examinare. (Vol. III, f.d. 27)

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 februarie 2015, Ministerul Justiției a fost atras în proces în calitate de pârât. (Vol. III, f.d. 103-104)

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 aprilie 2015, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu. (Vol. III, f.d. 118-119)

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 iunie 2015, la demersul Ministerului Justiției, a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de Petrov Andrei, pe motivul lipsei reclamantului și a reprezentantului acestuia, din motive necunoscute instanței, fiind citați legal. (Vol. III, f.d. 134-135)

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 octombrie 2015, la cererea reprezentantului reclamantului din 24 iunie 2016, s-a anulat încheierea din 04 iunie 2015 și s-a repus pricina pe rol. (Vol. III, f.d. 179-180)

În cadrul examinării pricinii, la 05 octombrie 2015, reclamantul a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând:

- constatarea violării de către pârâții Ministerul Justiției, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Ministerul Sănătății a drepturilor reclamantului la valorificarea proprietății intelectuale, la un proces echitabil prin tergiversarea și neexecutarea unei hotărâri judecătorești irevocabile și la un recurs efectiv;

- constatarea culpei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în distrugerea (tănuirea) originalelor documentelor prezentate de reclamant pentru înregistrarea preparatului „Pimi-stimulin-3” și pentru admiterea preparatului „Pimi-stimulin-6” la investigațiile clinice și ca urmare a împiedicării valorificării proprietății intelectuale, instituită prin neexecutarea hotărârii instanței de judecată;

- încasarea de la Ministerul Justiției a prejudiciului material în mărime de 322 024 dolari SUA, a venitului ratat în sumă de 25 000 000 dolari SUA, a prejudiciului moral cauzat în mărime de 250 000 lei;

- compensarea cheltuielilor de judecată și obligarea Ministerul Justiției de a prezenta probe.

Totodată, reclamantul Petrov Andrei a indicat în calitate de pârâți Ministerul Justiției, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Ministerul Sănătății, iar intervenienți accesorii executorul judecătoresc Burlac Oxana și Guvernul Republicii Moldova. (Vol. III, f.d. 159-169)

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 aprilie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Petrov Andrei împotriva Ministerului Justiției, Ministerul Sănătății, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Burlac Oxana și Guvernul Republicii Moldova, cu privire la constatarea violării dreptului la valorificarea proprietății intelectuale, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prin tergiversarea și neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile și la un

recurs efectiv, constatarea culpei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în distrugerea originalelor documentelor, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 aprilie 2016, la 04 mai 2016 Petrov Andrei a declarat apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 s-a respins cererea de apel declarată de către Petrov Andrei și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 aprilie 2016.

La 07 februarie 2017 avocatul Dljanschi Elic în interesele lui Petrov Andrei a declarat recurs împotriva decizie instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 aprilie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că instanța de apel a dat apreciere greșită circumstanțelor de fapt și a apreciat arbitrar probele, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, menționează că în partea motivată a deciziei s-a invocat faptul (noțiunea) „reînregistrării” preparatului Pimi-Stimulin-3, însă prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2005 s-a dispus „prelungirea termenului de înregistrare a preparatului. Instanța în hotărârea din 25 octombrie 2005 nu a dispus reînregistrarea preparatului „Pimi-Stimulin-3”, care presupune valabilitatea certificatului de înregistrare pe un termen de 12 luni, în baza actelor deja anexate la momentul înregistrării preparatului și eliberării certificatului.

În cazul dat instanța, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2005 au fost recunoscute ilegale acțiunile funcționarilor din cadrul Institutului National de Farmacie, a prelungit termenul de înregistrare a preparatului „Pimi-stimulin-3” și nu reînregistrare. Acest fapt presupune că termenul de înregistrare a preparatului „Pimi-stimulin-3”, înregistrat în 1999, se prelungește, iar cazul dat prin sintagma „a prelungi termenul de înregistrare a preparatului Pimi-3”, din hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2005, se presupune prelungirea termenului de înregistrare a preparatului „Pimi-stimulin-3” pentru încă un termen de 5 ani pe baza actelor deja anexate la momentul înregistrării preparatului și eliberării certificatului.

Instanța prin hotărârea din 24 octombrie 2005 nu a dispus înregistrarea acestui preparat din nou, deoarece pentru înregistrarea preparatului din nou, cu prezentarea documentelor corespunzătoare nu este necesară prelungirea termenului, în astfel de condiții, când se depun documentele corespunzătoare atunci preparatul se înregistrează fără a stipula careva termeni.

De asemenea, instanța de apel a dat apreciere greșită circumstanțelor faptei, motivând decizia sa prin faptul că, Petrov Andrei nu a prezentat actele stipulate în scrisorile prezentate de executorul judecătoresc și debitorul Agenția Medicamentului pentru înregistrarea preparatului „Pimi-Stimulin-3”, însă condiția dată nu se regăsește în dispozitivul hotărârii din 24 octombrie 2005.

Instanța a hotărât de a prelungi termenul de înregistrare a preparatului.

Legalitatea hotărîrii din 24 octombrie 2005 nu constituie obiectul examinării în cadrul prezentei pricini, ea fiind definitivă și irevocabilă, urmând a fi executată.

Menționează, că instanța deja s-a expus asupra faptului că, la 15 martie 2004, cu cel mult trei luni până la expirarea termenului de valabilitate a certificatului nr. 4155, a acționat conform prevederilor Regulamentului cu privire la înregistrarea medicamentelor și produselor de uz medical în Republica Moldova, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 179 din 28 iulie 1999, până la intrarea în vigoare a Regulamentului privind procedura de autorizare de punere pe piață a produselor medicamentoase și altor produse de uz uman, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății cu privire la reglementarea autorizării produselor medicamentoase de uz uman și aprobarea variațiilor post autorizare pentru produsele farmaceutice și para farmaceutice nr. 344 din 18 noiembrie 2004, depunând la Institutul Național de Farmacie cerere privind reautorizarea fitopreparatului, însoțită de declarația în formă scrisă precum că, componența produsului „Pimi-stimulin-3” nu a suferit careva modificări, ce constituiau documente suficiente pentru reautorizarea preparatului pentru o perioadă de cinci ani, însă cererea a fost respinsă fapt ce la determinat să se adreseze în instanța de judecată.

În cazul dat instanța de judecată a recunoscut vina institutului farmaceutic și a prelungit termenul de înregistrare a preparatului. Acest fapt este un fapt judecat și nu mai poate fi pus la îndoială prin solicitarea prezentării a careva documente ori prin impunerea a altor condiții.

Astfel, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2005 urmează a fi executată necondiționat în această parte.

De asemenea, instanța de apel a dat apreciere greșită circumstanțelor faptei, motivând că cererea de prelungire a termenului de înregistrare a preparatului urma a fi depusă de SA „Farmaco”, pe motiv că Certificatul de înregistrare nr.4155 a fost eliberat nu pe numele deținătorului de brevet, Petrov Andrei, dar pe numele SA „Farmaco”.

Astfel, menționează că motivul invocat de creditorul Agenția Medicamentului, cât și instanța în procesul de examinare a cauzei date, este un fapt deja judecat, asupra cărui instanța s-a expus prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2005. Motivul dat este unul neîntemeiat și nu poate fi pus la baza hotărîrii la examinarea cauzei date.

La fel, invocă că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, însă a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În acest sens, susține că instanța a motivat decizia sa că, creditorul Petrov Andrei, în procedura de executare nu a executat prevederile Regulamentului privind procedura de autorizare de punere pe piață a produselor medicamentoase și altor produse de uz uman, or nu a prezentat actele indicate în Regulament, solicitate de debitorul - Agenția Medicamentului și executorul judecătoresc.

În cazul dat instanța de apel urma să aplice prevederile art. 10 din Codul de executare.

Consideră că instanța de apel a dat apreciere greșită circumstanțelor faptei și greșit a interpretat legea, motivând decizia sa prin faptul, că reclamantul nu a argumentat și nu a justificat legătura cauzală între prejudiciul invocat și subiectul - Ministerul Justiției, or, Petrov Andrei s-a adresat cu prezenta acțiune, solicitând, în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului

cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, constatarea violării de către pârâții Ministerul Justiției, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și Ministerul Sănătății, a drepturilor reclamantului la valorificarea proprietății intelectuale, la un proces echitabil prin tergiversarea și neexecutarea unei hotărâri judecătorești irevocabile și la un recurs efectiv și repararea prejudiciului material și moral.

Totodată, afirmă că instanța de apel a dat apreciere greșită circumstanțelor faptei, invocând faptul că reclamantul nu a argumentat și nu a justificat prejudiciul material, venitul ratat și prejudiciul moral solicitat, nu a prezentat probe certe, pertinente și admisibile în sensul prevederilor art. 121 și 122 Codul de procedură civilă, care ar confirma faptul cauzării unui asemenea prejudiciu. Or, reclamantul a prezentat contractul nr. 5 din 18 martie 2002, conform căruia urmau a fi produse 50 mil. fiole de „Pimi-3” și realizate la prețul de 0,5 dolari SUA pe teritoriul CSI.

Anume din clauzele acestor contracte se justifică suma veniturului ratat pe care o solicită reclamantul.

La fel, indică recurentul că instanța nu s-a expus asupra prejudiciului material în sumă de 322 024 dolari SUA, ce confirmată prin Raportul de evaluare efectuat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM.

De asemenea, consideră că prin Raportul de evaluare a prejudiciului s-a constatat că suma veniturului ratat este de 25 000 000 dolari SUA și a prejudiciului moral în sumă de 250 000 lei.

Prin referința depusă la 28 martie 2017 Ministerul Sănătății a indicat că cererea de recurs este declarativă și nefondată. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit ștampilei de pe copia scrisorii de însoțire, recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 13 decembrie 2016 (Vol. IV, f.d. 201).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Dljanschi Elic în interesele lui Petrov Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Dljanschi Elic în interesele lui Petrov Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judcători

Maria Gervas

Dumitru Mardari